

Publicerad 2010-10-10 21:29 av kosmosindian

Ljus

Jag vill hellre älska än att vara slav under en högre makt.

Jag vill vara guds medskapare istället för hans plikttrogne tjänare.

Jag vill bli omskapad i hennes andedräkt som lever genom mina andetag.

Jag vill spjärna emot och rasa ut där andra är till behag.

En rå och obändlig kraft brinner i mig som svart skarpslipad obsidian.

Jag sträcker ut mina händer som blinda nattdjur mot stjärnhimlen.

Tusenåriga ekar vilar i buddhasömn med sina rötter djupt rotade i vintergatans miljonåriga ljus. Jag cyklar rakt in i mörkret på en nattsvart landsväg.

När en bil kör om mig omsluts jag av bilens helljus och jag löses upp som en brustablett i natten.

Ryser av välbehag och lyfter som i en bubbla av ljus i ett främmande ingenstans...

Jag känner mig hemma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kosmosindian med Poeter.se id #606 innehar upphovsrätten